

XIV.

Ne Religiosi Ordinum Prædicatorum, & Minorum commorentur extra Canonia etiam occasione Studiorum.

Ex Bullar. Ord. Præd. Tom. II. pag. 254.

JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI.

Universis, & singulis præsentis literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

In suprema dignitatis specula meritis licet insufficientibus, constituti inter curas multiplices, quibus rerum, negotiorumque varietatibus obruimur, illa potissimum nos sollicitant, per quæ suave regularis mendicitatis jugum, sub quo dilecti filii Fratres Prædicatorum, & Minorum Ordinum degunt, in dies magis prospere, de bono in melius dirigantur, ac ut Regularis vitæ, & Ecclesiasticæ disciplinæ norma sublati quibusvis obstaculis, præfulgeat, id salubriter statuimus, & ordinamus, prout in Domino conspicimus rationabiliter expedire.

Diplomatica causa.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum modernorum Magistrum, sive Prioris Generalis, ac Priorum, & Vicariorum Provincialium ordinis Prædicatorum, necnon Ministrorum, & Vicariorum tam Generalium, quam Provincialium Ordinis Fratrum Minorum juxta morem dictorum Ordinum, nobis nuper exhibita petitio continebat, quod licet tam secundum canonicam, quam etiam dictorum Ordinum Instituta, Fratres eorumdem ordinum, quacumque causa etiam studii, seu alia occasione, vel recedere absque licentia Superiorum suorum, vel post ejusdem licentiæ revocationem extra domos dictorum ordinum morari non possint, nihilominus nonnulli ex Fratribus dictorum ordinum occasione, & prætextu Studii, ad Studiorum, præsertim Salmantienem, Universitates, obedientiæ regularis laxatis habentibus absque licentia Superiorum hujusmodi, seu eadem licentia revocata accedere, & inibi morari præsumunt, ac quod deterius est privilegii Universitatibus hujusmodi, illarumque Scholaribus concessis, ut liberius in sua damnata præsumptione permanere possint, se tueri nituntur, excommunicationis, & alias sententias censuras, & poenas juxta canonicas sanctiones, ac regularia instituta contra inobedientes hujusmodi promulgatas damnabiliter incurrendo.

Ordinum Prædicatorum, & Minorum. Prælati Papæ supplicat pro hujusmodi obtinendo Decreto.

§. 2. Quare pro parte Magistrum, ac Priorum, Ministrorum, & Vicariorum prædicatorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, ne Fratres eorumdem ordinum extra domos hujusmodi quacumque causa, vel occasione, aut respectu, etiam studii hujusmodi in Salmantienem, vel quacumque ex prædictis Universitatibus absque licentia Superiorum hujusmodi, & illa durante etiam de licentia Sedis Apostolicæ, & prætextu quarumcumque facultatum indultorum, illarumque litterarum Apostolicarum eidem Salmantini, & aliis Universitatibus pro tempore concessorum commorari possint statuere, & ordinare, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

tatum indultorum, illarumque litterarum Apostolicarum eidem Salmantini, & aliis Universitatibus pro tempore concessorum commorari possint statuere, & ordinare, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

Quod Religiosi abique Superiorum licentia extra domos commorari non possint.

§. 3. Nos igitur attendentes, quam gratus Deo sit, & acceptus obedientiæ fructus, quodque inter alia Religionis merita abnegatio propriarum voluntatum, præcipuum est, ac quod Prælati ipsi optime scire præsumunt, qui Fratres litterarum studio, & quanto tempore, & qui aliis Religionis occupationibus vacare debent, omniumque præsertim religiosarum personarum tranquillitatem, ac illis evagandi materiam, occasionemque præcludi, eorumque excessibus obviari supremis optantes affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, Fratres prædicti extra dictas domos cujuscumque causæ occasione, vel respectu, etiam studii, sive in Salmantini, sive in aliis Universitatibus, & locis, quibus litterarum studia vigeant, præter, & absque licentia Provincialium, Priorum, ac Ministrorum, vel eorum Vicariorum respective, & illa durante, etiam de licentia Sedis Apostolicæ prædictæ, etiam prætextu quarumcumque facultatum, indultorum, & aliarum litterarum Apostolicarum Salmantini, & aliis Universitatibus prædictis pro tempore concessorum invitis commorari non possint.

Prælati eisdem coarctandi facultas.

§. 4. Quodque Superiores prædicti, dum, & quoties opus fuerit, Fratres extra domos modo prædicto commorantes, ut ad eorum domos hujusmodi redire debeant, compellere valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Præterea Rectoribus, & Scholaribus dictarum Universitatum, ne prætextu facultatum, & indultorum, ac aliarum litterarum Apostolicarum eis concessarum, Superioribus, seu Prælatibus Ordinis hujusmodi, quominus Fratres prædictos illis respective subiectos, aut sub eorum obedientia professos extra dictas domos commorantes ad domos hujusmodi vocare, & reducere, ac prout secundum Deum, & eorum conscientias expedire viderint mutare, & convocare possint prohibere, nec eidem Fratribus ad habitandum, seu commorandum in eisdem Universitatibus contra voluntatem Superiorum hujusmodi auxilium, consilium, vel favorem directo, vel indirecto, quovis quæsito colore præstari præsumant sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda eisdem auctoritate, & tenore districtius inhibemus.

Rectoribusque Universitatum, ne Fratres vagandi prætextu occasionem, interdictionem.

§. 5. Et nihilominus venerabilibus Fratribus Salmantini, & Zamoreni Episcopis, ac dilecto Filio Priori Monasterii Sancti Vincentii, per Priorem soliti gubernari Salmantini, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentis literas, & in eis contenta quacumque, ubi quando, & quoties opus fuerit, ac pro parte Magistrum, Priorum Ministrorum,

Exequutores harum Litterarum deputati.

§. 1. Dudum siquidem a felicis recordationis Paulo Papa II. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequen-

1507. Paulus II. bona Ecclesiastica, quæcumque alienari, aut locari prohibuit.

Omissis insertis Bullæ, quia legitur sup. pag. 125.

Causa huius concessio.

§. 2. Et deinde nobis nuper exhibita pro parte dilectorum filiorum Capitali Generalis Congregationis Monachorum Beate Mariæ de Monte Oliveto Ordinis S. Benedicti petitio continebat, quod sepe contingit, quod Monasteriis, Prioratibus, & aliis Religiosis locis dicte Congregationis, necnon membris ab illis dependentibus expediret, aliqua ex eorum immobilibus bonis, quæ eis parum utilia seu minus commoda existunt, vendere, & precium inde proveniens, in alia immobilia bona utiliora, & commodiora convertere, seu pro aliis possessionibus, aut immobilibus bonis utilioribus, & commodioribus permutare, aut in feudum, vel emphyteusim, sive livellum, & assatum perpetuum, vel ad tempus sub canone concedenti locare, & concedere, ex quo profecto Monasteriorum, & Prioratum, ac locorum, necnon membrorum prædictorum conditio, cum eorum evidenti utilitate melior efficeretur.

Petitio Capitali.

§. 3. Quare pro parte eorumdem Capitali nobis fuit humiliter supplicatum, ut vobis singulis Abbatibus, & aliis Prælatibus, & Prioribus, ac Conventibus Monasteriorum, Locorum, Prioratum, & Membrorum prædictorum pro tempore existentibus, quascumque possessiones, & alia bona immobilia minus utilia, minusque commoda hujusmodi vendendi, alienandi, & permutandi, aut in feudum, seu emphyteusim, vel livellum, & assatum perpetuum, vel ad tempus locandi, & concedendi quoties expedierit, licentiam largiamini, committere, & mandare, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

Facultas duorum ex Prælatibus Congregationis circumscriptionem alienationem bonorum stabilium.

§. 4. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestre per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel major pars, aut ad minus duo vestrum, bonis, de quorum venditione, permutatione, locatione in feudum, seu in emphyteusim, vel livellum pro tempore ageret hujusmodi, prius coram vobis, specificatis de omnibus, & singulis, quæ super obtinenda licentia hujusmodi per eosdem Abbates, Prælatos, Priores, & Conventus vobis pro tempore exponi contigerit, & eorum circumstantiis universis, auctoritate nostra vos conjunctim servata forma litterarum Pauli prædecessoris hujusmodi procedendo diligenter informetis, & si per informationem eandem ea vobis sic pro tempore exposita vera esse, ac venditiones alienationes, permutationes, locationes, & concessionem prædictas, si fiant in evidentem Monasteriorum, Prioratum, membrorum, & locorum prædictorum, quorum illa fuerint, utilitatem cedere repereritis, eisdem Abbatibus, Prælatibus, Prioribus, & Conventibus id petentibus, quo-

Obstantibus derogat.

Datum die 8. Augusti Anno Domini 1508. Pontificatus An. V.

XV.

Facultas duorum ex Prælatibus Congregationis Monachorum Beate Mariæ Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti, circa alienationem ejus bonorum, si hujusmodi alienatio in evidentem utilitatem cedat.

JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis Abbati Generali, & Visitatoribus Congregationis Monachorum Beate Mariæ de Monte Oliveto, Ordinis Sancti Benedicti, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

EX injuncto nobis desuper Apostolicæ servitutis officio ad ea liberiter intendimus, per quæ Monasteriorum, & aliorum Religiosorum locorum quorumlibet utilitas valeat procurari.

Tom. III. Par. III.

quo-

quoties expediens fuerit, possessiones, & bona quaecumque huiusmodi pro precii competentibus vendendi, & alienandi, seu illa pro aliis possessionibus, & bonis immobilibus, utilioribus, & commodioribus permutandi, aut quibusvis personis, etiam secularibus eadem in emphiteusim, vel livellum, & affectum perpetuo, vel ad tempus, pro concedenti annuo canone, seu censu, locandi, & concedendi dicta auctoritate licentiam largiamini, facultatem concedimus.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus Monasteriorum, Prioratum, locorum, membrorum, Congregationis, & Ordinis praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, quodque uni de personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, quibus litterae Apostolicae dirigi consueverunt non sitis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Precium ubi dependendum.

§. 6. Provisio quod si possessiones, & alia bona huiusmodi vendi contigerit, ut praefertur, precium seu precia ex illis proveniens, seu provenientia, penes aedem sacram, etiam dictae Congregationis, aut fide, & facultatibus idoneam personam, cum obligationibus, & recognitionibus, ac cautelis in talibus apponi solitis reponantur, & in emptionem aliorum immobilium honorum eiusdem Monasterii, Prioratus, locis, & membris, quorum erant bona vendita huiusmodi commodiorum, & magis utilium, & non in aliam causam omnino convertantur.

Dat. P. A. 4. die 4. Jun.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septimo, Pridie Nonas Junii, Pontificatus nostri Anno quarto.

XVI.

Ordinationes pro bono regimine Congregationis Monachorum B. Mariae Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti ejusque gratiae, & immunitates.

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

ET si ad universos Regulares Ordines in militanti Ecclesia institutos, ut loca sanctimoniae dedita, personaeque voto religionis adstrictas, pro injuncta nobis Apostolicae servitutis officio, crebris vigiliis, & indefessis studiis intendere nos deceat, ad dilectos tamen filios Abbates, & Monachos Ordinis S. Benedicti, Congregationis Beatae Mariae Montis Oliveti, eo diligentius aciem nostrae considerationis convertere nos convenit, quo ipsi sub eisdem Beati Benedicti Regularibus institutis, ac patrocinio Beatae Mariae Virginis, qua mediante ejus intercessionibus ad Dominum indefessis ad salutem praebatur accessus,

& ad instar Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, qui in Monte Oliveti, Monte utique Sancto, Apostolis. salutis documenta praebuit, per eorum sanctimoniam vitam, & sollicitudinem in eodem Monte Oliveti Pienting Diocesis, ubi primum ipsa Congregatio suae vitae solitariae exordium sumpsit, vigiliis, & orationibus assiduis intenti, ac cogentes carnem ab illecebris abstractam spiritui obedire, eorum exemplis ceteris ad salutem, & salutaria praebant documenta, & illa eis favore benevolo concedere, per quae possint in eorum sancto ac pio proposito, Altissimo in ejus beneplacitis gratum reddere famulatum.

Confirmatio gratiarum Congregat.

§. 1. Sane cum sicut accepimus, alias plures immunitates, exemptiones, ac diversa privilegia, gratiae, favores, & indulta, spiritualia, ac temporalia, per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros praefatae Congregationi, illiusque Monasteriis, locis, personis, bonis, & rebus concessa fuerint. Nos cupientes ut dilectus filius modernus, ac pro tempore existens Abbas Generalis dictae Congregationis, ac Monaci praefati, eo quietius possint Domino in ejus beneplacitis famulari, eo quo cognoverint huiusmodi privilegia, & immunitates, pro illorum subsistentia, firmitate, etiam nostrae approbationis robore communitari, ac etiam Abbatis, & Monachorum, & Congregationis huiusmodi commoditatibus, & augmento, statuique prospere, & felici, quantum cum Deo possumus salubriter consulere, ipsosque Generalem Abbatem, & Monachos, & Congregationis huiusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliiusque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutos fore censentes. Ac omnia, & singula privilegia, gratias, favores, immunitates, exemptiones, indulta quaecumque tam spiritualia quam temporalia, eidem Congregationi, ac illius Monasteriis, locis, personis, sub quibuscumque tenoribus concessa, illorumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus infererentur eidem praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad Abbatis, & Monachorum praedictorum, vel alicujus alterius pro eis nobis super hoc oblati petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, privilegia, gratias, favores, immunitates, exemptiones, & indulta huiusmodi, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & innovamus, ac perpetuae firmitatis robur obtinere, eaque omnia, & singula inviolabiliter observari debere decernimus.

Interpretatio de dictis gratiis fiat ad favorem dictae Congregat.

§. 2. Ac volumus quicquid dubii in dictis privilegiis, seu aliquo eorum pro parte emerferit, id, data verborum ambiguitate, & varia peritorum interpretatione, in favorem dictae Congregationis, & lo-

& locorum particularium ejusdem interpretari debere.

Communicatio privilegiorum inter loca Congreg.

§. 3. Et cujusvis particularis Monasterii dictae Congregationis privilegia, ipsi toti Congregationi, & aliis particularibus Monasteriis esse communia, & ad illa ea extendi, & extendimus per praesentes, quando ipsa privilegia aliis Monasteriis, & locis dictae Congregationis adaptari possint.

Congregatio sit una omnium Monachorum.

§. 4. Et insuper etiam ultra praedicta privilegia eidem Congregationi ut praefertur concessa, hac perpetua atque irrefragabili constitutione, motu, & scientia similibus, sancimus, quod omnes, & singuli dictae Congregationis Monaci Ordinem ipsum professi, praesentes, & futuri, quaervis in diversis Monasteriis five locis pro tempore maneam, unum tamen corpus, & una Congregatio existant. Ipsaque Congregatio, ab Apostolica Sede merito approbata ab universis Christianis fidelibus reverentia, & devotione habeatur.

In Capitulo Generali statuta fieri possunt, quae postea debent observari.

§. 5. Et dictae Congregationis Capitulum generale, siue in ea vocem pro tempore habentes, pro felici dictae Congregationis successu, statuta, constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quae in spiritualibus, & temporalibus ipsius Congregationis, ac ejus Regularis disciplinae, statum, observantiam, indemitatem, & circa divini officii directionem, & ordinationem, absque tamen ipsius regulae, in substantia, vel effectu, variationem, interpretationem, vel declarationem quomodocumque, concernere poterunt, auctoritate praedicta, instituendi, ordinandi, interpretandi, & declarandi; ac ea quae sic instituta, ordinata, interpretata, vel declarata fuerint in toto vel in parte, prout rerum, vel temporum qualitas exegerit, tollendi, alterandi, & in melius commutandi, plenam, & liberam in omnibus habeant facultatem. Quibus institutis, ordinationibus, declarationibus, & correctionibus, singuli de Congregatione huiusmodi cujuscumque dignitatis, status, gradus, seu conditionis existant, efficaciter parere omnino teneantur. Ita tamen quod ad peccatum, nisi contra fiat ex contemptu, aliquem non obligent.

Praelatus quomodo Monasterium reformare possit.

§. 6. Et quotiens Praelatus aliquis Monasterium, cui praefuerit reformare, & ad ipsius Congregationis observantiam reducere decreverit, reformationem ipsam, juxta instituta, decreta, & ordinationes Congregationis ejusdem, prout convenientius poterit exequatur. Et ejus acta, conventiones, & modi, eo ipso quod de consensu dictae Congregationis, seu ad id deputatorum in formam publicam redacta fuerint, Apostolice sint robore communitae.

Praelati obediunt Abbati & alii obediunt Praelato.

§. 7. Universi vero ejusdem Congregationis praelati, sub praefati Generalis Abbatis, & alii Monaci, ac Conventus, & Commissi, sub Praelatorum, in quorum Monasteriis, aut locis ipsi Monaci, Conventus, & Commissi morantur, obediunt vivam, & eas illis humiliter praesentent.

Tom. III. Par. III.

§. 8. Et nulli Praelatorum vel Monachorum praedictorum ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis, Capituli, siue Abbatis generalis, aut aliorum Praelatorum ipsius Congregationis, ad quemcumque etiam ad nos, & Sedem praedictam, nisi de speciali indulto summi Pontificis liceat appellare, appellationesque desuper pro tempore interpositae, & inde secuta irrita habeantur.

Appellatio a Praelato & Abbate denegatur.

§. 9. Et cum contra aliquem Praelatorum, vel Monachorum dictae Congregationis civiliter vel criminaliter agi contigerit, secundum consuetudines, & statuta praedicta, juris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium infractibus ommissis, procedi debeat.

Judicia juxta Constitutiones fiant.

§. 10. Et ipsius Congregationis Praelati, suos Monachos, qui licentiam a Sede praefata habere dixerint, se ad aliud quodcumque Monasterium five locum transferendi, obtentu litterarum Apostolicarum transferri non fiant, nisi in ipsis litteris specialis specificae, & expressae de Congregatione, & nostra ordinatione huiusmodi mentio fiat, eisque sufficienter derogetur: ac tunc si infra tres menses id non compleverint, contra eos tamquam contra apostatas agi possit, nisi in ipsis litteris Apostolicis expressum fuerit tempus, infra quod se debeant ad huiusmodi Monasteria five loca transulisse, eoque casu non prius contra eos agi liceat quam dicta tempora sint elapsa.

Translatio ad aliam Religionem de licentia Papae tantum permittitur.

§. 11. Ac Congregationis huiusmodi Praelati, quarumcumque litterarum Apostolicarum praetextu, nisi in illis praesentibus specialiter, & expresse derogetur, ad recipiendum Monachos, qui alias ab eorum propriis Monasteriis absque suorum Superiorum licentia contumaciter recesserunt, a quoquam nequeant quomodolibet coarctari.

Apostatarum receptio vetatur.

§. 12. Illi vero ex eisdem Monachis, quos de prioribus, in quibus professi fuerint Monasteriis, five locis, ad alia dictae Congregationis Monasteria five loca, juxta dicti Capituli ordinationem transferri contigerit, aut alias pro Conventualibus, quomodolibet ex tunc ab ipsis prioribus, Monasteriis, atque locis, realiter absoluti extiterint, aliorum Monasteriorum, locorumque, quamdiu ibi steterint, Monaci, & suppositi reputentur, & pro Conventualibus inibi habeantur, ac in illis possessionem suam emissent.

Transfertes ad loca Conventualium, pro Conventualibus habeantur.

§. 13. Ac omnia Monasteria, & loca praedicta, & eorum Praelati, atque personae, quibuscumque eis a dicta Sede, vel alias qualitercumque concessis, ac de jure seu concessione debitis, juribus, praeminentiis, ac dignitatibus, inconculse gaudeant, & utantur, dummodo illa praemissis & aliis dictae Congregationis institutis, & ordinationibus non obstantibus.

Indulta praesentibus si Congregationis ordinationibus non obstantibus.

§. 14. Nec propterea ex Monasteriis ipsis unum alteri censetur esse subiectum, sed eis in sua pristina libertate manentibus, & vicissitudinis adminiculo copulata, sub felici dictae Congregationis regimine, sibi

Monasteria non sunt ad invicem subiecta, sed Congregationi ut cautum.

Monasteria a Prelatis regantur a Capitulo, vel Abbate electis.

uniformi regularis observantia gressu invicem suffragentur.

§.15. Monasteria autem, & Prioratus, que nunc sunt, & pro tempore erunt, etiam unita prefate Congregationis, per Prelatos dumtaxat ejusdem Congregationis regantur, & gubernentur. Et quotiens illa ubicumque etiam apud Sedem predictam, & qualitercumque vacare contigerit, etiam si quevis speciales, vel generales, de illorum provisionibus, seu dispositionibus per dictam Sedem reservationes facte fuerint; Generale Capitulum si tunc celebretur, alioquin Abbas generalis, cum per ipsam Congregationem ad id deputatis, illos & ejusdem Congregationis Monachis presentibus, & futuris, etiam defectum natalium, ex quibusvis personis patientis, aut per idoneos fore crediderint, in Prelatos tunc vacantium Monasteriorum, & Prioratum hujusmodi, alias secundum consuetudines, ordinationes, & statuta predicta, eligere seu nominare.

Ad quorum quoque nutum removeantur.

§.16. Et ad eorum nutum, & beneplacitum, taliter electos seu nominatos a regimine, & administratione dictorum Monasteriorum, & Prioratum, quibus tunc præsuerint, & que tunc propterea vacare censeantur, absolvere, & amovere.

Electi statim administrant.

§.17. Prefatique sic electi seu nominati absque alicujus dictae Sedis, vel alterius provisionis, vel dispensationis adminiculo, etiam praeter hoc quod eis munus benedictionis impendatur, ipsi Monasteriis, & Prioratibus, ad que sic electi vel nominati fuerint, praesente, ac illa in spiritualibus, & temporalibus regere, & gubernare, ac omnes actus ibidem exercere; & insignia deferre, ac si munus hujusmodi suscepissent.

Ipsi absentibus alteri de eorum administratione ab eisdem Prelatis.

§.18. Et si contingat Prelatos dictae Congregationis a Monasteriis, & Prioratibus, ad que ut praemittitur electi, seu nominati fuerint, aliqua legitima causa abesse, atque pro dictorum Congregationis, & Monachorum, ac illorum presentium, & futurorum Monasteriorum ac Prioratum conservatione, & statu prospero & felici, quod absente Prelato, ne Monasterium sibi commissum ex ejus absentia, damna sustineat, alius qui Monasterium, seu Prioratum ipsum regat, & gubernet durante absentia hujusmodi deputatur, utile videatur, & expediat, quod quotiens id contigerit Capitulum, seu Generalis Abbas cum deputatis hujusmodi, alias juxta eorum consuetudines, & statuta, curam, regimen, & administrationem ipsius Monasterii, seu Prioratus, Praelati sui praesentia carentis in spiritualibus, & temporalibus, dicta absentia durante alteri committere libere, & licite possint.

Prioratum collatio ad quos spectet.

§.19. Et quod aliquod ex dictis Monasteriis, vel Prioratibus, aut aliis dictae Congregationis locis, per quascumque literas Apostolicas etiam motu simili, & cum reservationibus, ac quibuscumque

derogatoriis, per quas effectus presentium quomodolibet impediri vel differri possit clausulis concessas hactenus, & in posterum concedendas per aliquem de dicta Congregatione vel extra eam cujuscumque status, gradus, ordinis seu conditionis sit, etiam si Cardinalatus honore, aut Pontificali, vel alia quavis dignitate, praeferat in titulum aut commendam, sive administrationem, vel alias obtinere, seu ei super aliquibus eorum fructibus, redditibus, & proventibus, aliqua pensio reservari, concedi, vel assignari, vel jus sibi desuper acquiri, vel aliquis contra presentium tenorem quovis quaesito colore, quempiam de dicta Congregatione, super aliquo ex Monasteriis, Prioratibus, & locis predictis, ratione tituli, sive commendae, vel administrationis, sive personis hujusmodi, vel alias impedire, seu molestare valeat. Quodque deinceps nulla ex beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, vel sine cura, ad collationem, provisionem, presentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem Abbatum, vel Priorum, ac Conventuum, Monasteriorum, & aliorum dictae Congregationis, communiter vel divisim pro tempore pertinentibus, etiam qualitercumque beneficia ipsa, & ubicumque, praeterquam apud Sedem predictam vacare contigerit, dummodo dispositioni Apostolicae generaliter reservata non fuerint, sub gratiis, expectativis, aut provisionibus, seu aliis dispositionibus dictae Sedis facultatibus, seu indultis de conferendis beneficiis Ecclesiasticis vacantibus, vel vacaturis, quibusvis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, & quavis etiam Pontificali dignitate praesulgeant, ab eadem Sede quomodolibet concessis, & in antea concedendis quomodolibet cadant seu comprehendantur. Sed ipsorum Beneficiorum collatio, provisio, praesentatio, electio, & dispositio illorum occurrente vacatione, praemissis non obstantibus ad Abbates, Priores, ac Conventus praefatos, libere, & absque aliquo etiam praefatae Sedis praevencionis impedimento, pertineant, & spectent, ac de beneficiis ipsis nullus alius quam Abbates seu Priores, & Conventus praedicti, quorumcumque facultatum, & indultorum sibi a Sede vel Legatis praefatis qualitercumque, & sub quibusvis verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, etiam motu simili concessorum, & concedendorum vigore vel praetextu, disponere valeant quoquomodo. Ac omnes & singula gratiae expectativae, & acceptationes, provisiones, dispositiones, collationes, & literae Sedis, ac illius Legatorum hujusmodi, facultatesque, & indulta super collationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium seu vacaturorum quibusvis, etiam ut praedictis clausulis pro tempore concessa, processusque desuper pro tempore habitii, etiam excommunicationis,

Impedientes eos, qui in Congregationem intrare volunt excommunicantur.

nis, suspensionis, & interdicti, aliasque Ecclesiasticas sententias, censuras, & poenas, in se continentes, quoad beneficia ad collationem, provisionem, praesentationem, electionem, aut aliam dispositionem Abbatum, & Priorum, ac Conventuum praedictorum respective spectantia hujusmodi, ac totum id, & quidquid in contrarium a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, omni prorsus careant firmitate.

Similiter Affirmantem Praelatum, vel Monachum, Congregationis ad propria servitia.

§.20. Nec quisquam personas, quae de jure communi Religionem ingredi non prohibentur, ex saeculo fugientes, & ad dictam Congregationem venire affectantes verberibus aut molestiis quibuslibet impedire, vel prohibere, aut a Monasteriis, vel locis Congregationis ejusdem praesentibus vel futuris divertere, aut super hoc illis, vel eas recipientibus injuriam vel molestiam aliquam irrogare praesumant, contrafacientes vero, presentium notitiam habentes, vel qui eas ignoraverint, & postquam ad eorum notitiam devenierint, a praemissis injuriis, & violentiis non desisterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrant, a qua praeterquam in mortis articulo constituti, nisi a Sede praefata absolutionis beneficii nequeant obtinere.

Praelati Congregationis revocent extra eam divagantes.

§.21. Ac nullae Ecclesiasticae vel saeculares personae quacumque auctoritate, vel dignitate praedite, aliquem ex Praelatis vel Monachis Congregationis praedictae obsequiorum vel servitiorum propriorum, vel Monasteriorum suorum praetextu, etiam si absque licentia suorum Superiorum ad eas divertere, vel alia quavis causa etiam arctioris vitae Ordinis vel observantiae a dicta Congregatione educere, vel sponte venientes recipere, & penes se retinere audeant, etiam auctoritate literarum Apostolicarum, in quibus de hujusmodi Praelato vel Monaco, & Congregatione nominatim expressa mentio non fiat, absque consensu Capituli, seu Abbatis generalis, vel majoris partis Visitatorum dictae Congregationis pro tempore existentium. Quod si recipientes, infra tres dies, postquam eis praesentes innotuerint, Praelatum seu Monachum extra ipsam Congregationem existentem hujusmodi eidem Congregationi non restituerint cum effectu, vel a se realiter non abjecerint, excommunicationis sententia innodati existant, eo ipso, a qua nisi in mortis articulo, aut a Sede praedicta absolvi non possint.

§.22. Generalis autem, & alii Abbates, & Priores dictae Congregationis pro tempore existentes, seu ab eis deputati, possint omnes, & singulos ejusdem Congregationis Monachos, ab illa vagos, & fugitivos, aut suis Superioribus non obediennes, & rebelles, & qui habita licentia, conditionem eis impositam non impleverint, aut lapsa licentiae termino ad propria Monasteria non redierint, vel alia loca, seu Monasteria absque speciali Apo-

stolico privilegio presentibus deroganti, aut sine Superiorum suorum licentia se transferant, vel aliquarum personarum, quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentium, servitiis, in Romana Curia, vel extra eam se addixerint, vel ab eis literas familiaritatis, aut Cappellanatus obtinuerint, capere, & in carceribus detinere, aut per censuram Ecclesiasticam, & alia juris remedia, appellatione remota, etiam invocata ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, ad solitam, & debitam obedientiam compellere.

Exemptio ab Ordinariorum, & quacumque alia jurisdictione.

§.23. Et ut dictae Congregationis Monachi divinis beneplacitis, quietius, & liberius insistant, eandem Congregationem, & illius Generalem Abbatem, ac Visitatores, & alios Prelatos, ac Monachos, Conventos, Commillos, Novitios, & Cappellanos, etiam habentes curam animarum, necnon personas familiares, & servitores ipsorum nunc, & pro tempore existentes, ac ipsius Congregationis Monasteria, Prioratus, & loca, etiam quae in posterum eidem Congregationi quomodocumque uniri, vel incorporari, seu subijci, vel alias quomodolibet aggregari contigerit, omniaque & singula dictorum Monasteriorum, Prioratum, & locorum, presentium, & futurorum, Ecclesias, Capellas, etiam si in ipsis curam animarum imineat, Oratoria, manubria, membra, Castra, Fortalicia, aedificia, villas, grangias, vineas, oliveta, & hortos, silvas, nemora, prata, pascea, piscationes, molendina, aquas, aquarum decursus, jura, jurisdictiones, praedia, possessiones, & bona quaecumque, quae in praesentia sunt, & in futurum erunt dictae Congregationis, & quae omnia, & singula per eorum vocabula, fines, valores, qualitates, & quantitates, hic haberi volumus pro sufficienter expressis, a quorumcumque Legatorum etiam de latere, & Subdelegatorum, necnon Nunciorum dictae Sedis, ac Vicariorum, Rectorum, & quorumvis Officialium Romanae Ecclesiae, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, Administratorum, & aliorum quorumcumque Judicum, Ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fulgentium, dictorum auctoritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione, ita quod in dictam Congregationem, vel in ejus singulas personas, seu benefactores, occasione beneficiorum eidem collatorum ab eis, aut quia subijti eorum eum eidem Monachis conserventur, seu ab ipsis recipiant absolutionis, & Eucharistiae sacramentum, necnon in Monasteria, Prioratus, loca, & personas in eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua agitur ubicumque in eatur contractus, committatur delictum, aut res ipsa consistat, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quavis sententias, nisi de speciali Sede praedictae commissione quomodolibet.

Vid. Concil. Trid. sess. 25. c. 11. & 14.

dolibet, directe, vel indirecte, proferre, seu promulgare non possint, prorsus eximus, & totaliter liberamus. Eaque omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & Sedis ejusdem, & sub eorum, & nostra protectione suscipimus, ac nobis, & dictae Romanae Ecclesiae annuum censum unius unciae auri per eandem Congregationem in festo beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, annis singulis Camerae Apostolicae persolvendum in signum perceptae perpetuae libertatis, & exemptionis assignamus. Quod si Legati, Subdelegati, aut Ordinarii seu aliae personae praedictae, contra exemptionem, & libertatem nostram hujusmodi quicquam attentare quoquomodo presumpserint, ac requisiti vigore praesentium per ipsius Congregationis Praelatos, vel Monacos, infra tres dies a die requisitionis hujusmodi non desisterint, excommunicationis sententiae ipso facto noverint se subiectos, & nihilominus quod aliter factum fuerit eo ipso sit irritum. & inane, nulliusque roboris, vel momenti.

Ad iudicia Concilia Pro-
cessiones &c.
vocat ne-
queant.
Vide Con. II.
Trid. sess. 25.
c. 13.

§. 24. Volumus insuper quod dictae Congregationis Praelati, vel Monaci, litteras Apostolicas super administranda iustitia, executione facienda, visitatione exercenda, aut alio quovis negotio peragendo, ad eos pro tempore impetratas, vel directas acceptare, & illis contenta exequi, & iuramentum de catumnia, vel veritate dicenda subire, aut testimonium perhibere, seu extra jus, Civitatem, & Dioecesim trahi, & ad quavis Concilia, generalia, vel synodalia, aut Congregationes, quovis nomine censentur, Ecclesiasticarum, vel laicarum personarum, cuiuscumque dignitatis, aut status existant, etiam Apostolica auctoritate indicta, praeterquam ad ipsius Congregationis Capitulum generale celebrandum, aut alias iuxta eorum ordinationes ire vel mittere, aut processiones publicis, vel funeralibus interesse inviti minime teneantur. Seu quod in eorum locis Missae, vel alia divina officia celebrentur, ordines conferantur, vel agitentur causa, civiles seu criminales, processiones convocentur, aut synodus, Conventus, seu quavis Congregationes, tam Ecclesiasticarum, quam laicarum personarum fiant. Sive quod hujusmodi Congregationis loca, ad usum hospitum, habitationem, detentionem, & incarcerationem Ecclesiasticarum, & laicarum personarum deputentur, adstringi seu cogi nullo modo possint. Testimonia vero Praelatorum, Monachorum, Conventuum, Commissorum, & Novitiorum dictae Congregationis in causis ipsorum civilibus, & criminalibus in iudicio, & extra, legitima, seu juridica sint.

Exemptio a
gabelis Prin-
cipum.

§. 25. Nulli quoque Reges, Principes, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Universitates, Magistratus, Rectores, & Officiales Civitatum, Terrarum, Castrorum, & Dioecesium diversorum, Mona-

steriis, Prioratibus, Locis, Capellis, Ecclesiis, Manualibus, Grangiis, Castris, Possessionibus, & bonis, necnon Praelatis, & Monachis ipsius Congregationis Gabelas, Talias, Datia, Collectas, etiam pro Pontium refectionibus, aut Viarum reparationibus, aliave onera, seu gravamina inferre, indicere, & imponere, aut indicta, & imposita exigere, sub excommunicationis, & maledictionis aeternae poenis, quas nisi praesentium habita notitia, prorsus desisterint, ipso facto incurrant, non audeant, vel praesument.

Decimisque
Ordinariorum
&c.
Vide Concil.
Trid. sess.
25. c. 13.

§. 26. Nec aliquod ex dictae Congregationis Monasteriis, Prioratibus, Grangiis, membris, manualibus, & locis praedictis ad dandum, seu solvendum aliquam canonicam portionem, sive decimas, aut quid aliud, quod eorum loco solvi consueverit, Archiepiscopis, Episcopis, Capitulis, Parochianis, Collegiis, Universitatibus, Communitatibus, fabricis, & aliis quibuscumque personis, de jure, vel consuetudine, aut statutis, vel privilegiis, quibuscumque, vel ex quacumque causa haestenus ab eis forsitan debita seu quaerenda deberi praetenderentur quomodolibet teneantur, etiam de relictis, legatis, & donatis, tam in ultimis voluntatibus, quam etiam inter vivos, seu alias quacumque occasione concessis, & concedendis quomodolibet teneantur. Ipsaque Monasteria, Prioratus, loca, manualia, Grangiae, possessiones, & bona, ac Praelati, Monaci, & personae Congregationis ejusdem, ab omni impositione, exactione, collecta, decima, caritativo subsidio, aut alio quocumque reali, & personali, vel mixto onere, vel gravamine, quovis nomine, censentur, per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore indictis. Necnon ab omnibus censibus, redditibus, resolutionibus, ratione, visitationibus, quocumque jure, quibuscumque Ordinariis, Capitulis, & Congregationibus, Universitatibus, aut aliis quibuscumque personis haestenus debitis, quae nos eidem Congregationi de Apostolicae potestatis plenitudine, gratiose remittimus, & in futurum debendis, ab illorumque solutione & praestatione sint, esseque debeant libera penitus, & exempta atque immunita. Ita quod ad illorum praestationem, & solutionem per quoscumque, & quarumvis Apostolicarum litterarum vigore cogi, aut alias desuper inquietari nequeant. Nullusque ab eisdem de quibuscumque possessionibus ubilibet constitutis, quae in praesenti, vel in futurum erunt Monasteriorum, Prioratuum, vel bonorum dictae Congregationis, quae illius Praelati, Monaci, vel personae colunt seu coli faciunt, & in futurum colent, seu coli facient, ex hortis, virgultis, piscationibus, vel de nutrimentis animalium, primitiis, decimas, quartenas, aut quocumque nomine nuncupata, alia jura exigere, vel extorquere praesument. Nec ipsi illa cuiquam solvere sint adstricti.

§. 27. Et quod praefatae Congregationis

Prescriptio
60. annorum
tantummodo
Congregatio-
ni obstat.

Quomodo
recipiendae
sint Sacra-
menta tem-
pore interdi-
cti.
Concil. Trid.
Sess. 25. c. 13.

Indultum or-
dines susci-
piendi a quo-
libet Antisti-
te absque exa-
mine.

Facultas Prae-
latorum Con-
gregationis
dispensandi
cum Monachis,
& Congrega-
tionem intra-
re volentibus.

nis Monasteria, & loca, hereditates, legata, & fideicommissa, per medias personas Monachorum, aut alias qualitercumque ad ea delegata bona, mobilia, & immobilia, in quibuscumque Civitatibus, & locis, quovis titulo acquirere, ipsi Monaci, & personae illa pro se eorumque Monasteriis petere, & exigere possint, undecumque, vel qualitercumque eis debeantur, & quae petendi, & exigendi in saeculo remansissent, jus haberent.

§. 20. Et contra praefatae Congregationis Monasteria, loca, personas, & bona, tam in praeteritis, quam in futuris, aliqua non currat praescriptio, nisi post lapsum sexaginta annorum.

§. 29. Cupientes insuper quod dictae Congregationis personae, sublatis obstaculis quibuscumque, sedulum, & devotum Domino exhibeant famulatum, motu, & scientia similibus, statuimus, & ordinamus: Quod si contingat, Civitates, Terras, vel loca, in quibus Monasteria, sive loca dictae Congregationis consistant, Ecclesiastico supponi interdicto, ipsius Congregationis Praelati, Monachi, Conversi, Commissi, Novitii, & Capellani, necnon laici, intra septa ipsorum Monasteriorum, seu locorum pro tempore habitantes, a praefatae Congregationis Monachis ad id deputatis, januis clausis, interdictis exclusis, & submissa voce, Missas, & alia divina officia audire, & Ecclesiastica sacramenta suscipere, ipsique Monachi sic deputati illa celebrare, & administrare.

§. 30. Et quod ejusdem Congregationis Monachi praesentes, & futuri, omnes, etiam ad sacros ordines, ad quos per eorum Superiores praesentati fuerint, a quocumque maluerint catholico Antistite, gratiam, & communionem Apostolicae Sedis habente recipere, & hujusmodi Antistitem in ipsius Congregationis Monasteriis, & locis dumtaxat advocare, ipsique Antistes Monachos dictae Congregationis a suis Superioribus ad id sibi pro tempore praesentatos, Apostolica auctoritate absque aliqua licentia, & contradictione Dioecesani, & absque eo quod aliquod alias illi propterea praedictum generetur, nulla examinatione praemissa, statutis tamen a jure temporibus ordinare, Missas inibi celebrare, Ecclesias, altaria, & vasa consecrare, vestes benedicere, & alia pontificalia exercere.

§. 31. Necnon quod Generalis, & alii Abbates, Priores, & Praelati dictae Congregationis pro tempore existentes, (in omnibus casibus, in quibus de jure communi Praelatis & Monachis dictae Congregationis auctoritas, sive licentia, seu dispensatio Ordinariorum, si ab eis exempti non essent, foret necessaria) cum eis auctoritate praedicta dispensare, eisque licentiam, & auctoritatem concedere indulgemus, ac concedimus. Ac personas volentes eidem Congregationi sociari, etiam si Religionem, locum, vel Ordinem alium quemcumque etiam arctiorem ingredi vovissent, tali voto non obstante ad approbationem, pro-

fessionemque recipere, & eos dicta auctoritate, a dicto voto absolvere, & cum ipsis, dummodo in tali Religione, vel Ordine, quem vovissent professionem non emiserint, & ante professionem emissam ab ipsa Congregatione non recedant. Super omnibus votis, Religionis voto dumtaxat excepto, dispensare, ac omnibus quocumque excommunicationis vinculo innodatis Congregationem ipsam Altrissimo famulaturis ingredi volentibus injunctis eis iuxta eorum facultates restitutione, & poenitentia salvari tamquam uni ex Monachis Congregationis hujusmodi abolitionis beneficium impendere, eosque etiam ad approbationem recipere. Ita tamen, quod si inde ante professionis emissionem discesserint, in eadem ipso facto inciderint.

§. 32. Et cum saepe contingat quod ob singularem devotionem quam nonnullae personae ad Monachos hujusmodi Congregationis habent, ad eosdem Monachos pro eorum salute animarum recurrant, eisdem Congregationis Praelatis sive Monachis a suis Superioribus ad audiendum hujusmodi personarum confessiones deputatis, quod personas ipsas accedentes audirent, ac personae ipsae eis absque alia suorum Superiorum licentia confiteri. Necnon dictis Praelatis, sive Monachis confessiones hujusmodi audientibus, dictos confitentes, poenitentia, & satisfactione praemissis, quotiens opus fuerit, ab omnibus, & singulis peccatis, Sedi Apostolicae non reservatis, & a quibuscumque suspensionum, excommunicationum, & interdicti sententiis, aliisque Ecclesiasticis censuris, & poenis, quas a jure, vel ab homine latas incurrisse quomodolibet constiterit, absolvere, & vota per eos pro tempore emissam in omnibus, & singulis casibus locorum. Ordinariis etiam per synodales, seu provinciales constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper cum eis voventibus dispensare, exceptis tamen censuris, poenis, votis, & casibus super quibus esset Sedes praefata merito consulenda. Ipsisque contentibus, ac aliis omnibus qui ad praefatos Monachos ob hujusmodi devotionem recurrunt, Eucharistiae Sacramentum ministrare libere possint.

Facultas au-
dendi confes-
siones, & poe-
nitentias ab-
solvendi &c.

§. 33. Necnon Praelatis, Monachis, & personis Congregationis hujusmodi quocumque nomine censentur, ne propter participationem etiam in divinis, cum excommunicatis, suspensis, & interdictis, a jure, vel statutis Ordinariorum, aliquam excommunicationis seu censurae aut peccati maculam incurrant, nisi ipsi excommunicati essent specialiter denunciati.

Participa-
tio cum ex-
communicatis
quando ligat
Monachos.

§. 34. Ac quod illi ex praefatis Monachis, qui adeo Monasteriorum suorum officii occupati, ut in choro interesse, ac officium divinum vix sine labore, & tedio dicere, ac ipsa eis ratione officiorum hujusmodi incumbentia caritatis opera implere nequeant, & qui ad divinum officium hujusmodi dicendum, adeo, vel non docti, vel minus experti pro tempore existunt

Facultas Prae-
latorum dis-
pensandi a di-
vino officio
recitando.

(dum.

(dummodo in sacris non sint ordinibus constituti) licet professionem emisierint, tamen ad persolvendum totum integrum officium divinum minime teneantur, sed eorum Prælati, habita suppositorum suorum consideratione, ultra officium Beatæ Mariæ Virginis, ad quod obligati remaneant, juxta dispositionem eis creditam, si eorum animabus expedire videbitur, aliquid dicendum injungant, quod cum animi alacritate valeat adimpleri.

Inibi Sepulcra eligi poterit.

§. 35. Præterea omnibus Christianis exceptis excommunicatis, & interdictis, vel publicis usurariis, ut in locis, vel Monasteriis Congregationis hujusmodi, presentibus, & futuris eligere suam possint sepulturam, salvo tamen jure illarum Ecclesiarum, a quibus ipsorum decedentium corpora assumentur.

Simonia Beneficialis quædo non incurritur.

§. 36. Necnon Generali, & aliis Abbatibus, Prioribus, vel Prælati præfatis, aut aliis per Congregationem hujusmodi ad id pro tempore deputatis, in unionibus, annexionibus, incorporationibus, ac reformationibus, seu receptionibus Monasteriorum, Prioratum, vel aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, pro ipsa Congregatione faciendis, cum Prælati, & personis, Monasteria, seu beneficia hujusmodi per eos obtenta, in Congregationis hujusmodi, seu alicujus particularis Monasterii commodum dimittere volentibus, conventiones, & pacta, quæ illicita, & quando Apostolica confirmatione careant, expresse prohibita censentur, inire, ac Monasteria, Prioratus, & alia beneficia quæcumque, quæ hæcenus conventionibus, & pactis hujusmodi intervenientibus acquisiverunt, retinere, ipsaque conventiones, & pacta observare, absque eo quod aliquam simonia labem incurrant, libere, & licite valeant.

Præservatio Jurium Congregationis a quibuslibet derogationibus.

§. 37. Et si quandoque per aliquem aut plures actus contra ea, aut ipsorum aliquod, a quocumque cujuscumque conditionis, dignitatis, gradus, seu status fuerit, ex negligentia, vel ignorantia presentium, quibus hæc conceduntur, aut alia quavis causa scienter, vel ignoranter attentari, vel pro tempore observari contingat, nullum tamen propterea, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indulgiis, & privilegiis hujusmodi præjudicium generetur, sed ea omnia, & singula, in suis robore, & firmitate permaneant. Ac quod deinceps per quascumque revocatorias, seu alias Apostolicas concessiones, vel literas sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, aut clausulis derogatoriis, etiam si illa motu, & scientia similibus emanaverint, nulla ex prædictis concessis, & quæ eidem Congregationi pro tempore concedentur, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, indulgiis, privilegiis, & concessionibus, quomodolibet, revocari, cassari, vel annullari, censeantur, seu revocari, cassari, vel annullari, seu ipsis, vel ipsorum, seu quibusvis in eis contentis particulis, aut clausulis, derogari valeat, nisi in derogatoriis, vel aliis

literis, seu cassationibus hujusmodi illa, vel illi ex literis, quæ revocari, aut cassari, vel annullari videtur, aut cui vel quibus derogari appareret, eorumque totus tenor de verbo ad verbum integre inseratur, & de omnibus, & singulis Congregationis hujusmodi Monasteriis nominatim, & specificatim mentio fiat, ac in eisdem revocatoriis, cassatoriis, vel aliis literis manifeste, & expresse appareat, quod Romanus Pontifex, privilegiis, indulgiis, & literis de quibus tunc actum fuerit, voluerit specialiter derogare, vel illa revocare, aut cassare, seu annullare, ac tunc demum urgens, sufficiens, & rationabilis, propter quam derogatio, revocatio, cassatio, vel annullatio ipsa merito fieri debeat, causa exprimat, alias derogationes, revocationes, cassationes, irrationabiles, & annullationes quæcumque, siquas aliter quam ut præferatur, a quocumque etiam Romano Pontifice fieri contigerit: ac quæcumque ex inde subsequuta nullius sint roboris, vel momenti, ipsis concessis literis, privilegiis, indulgiis, gratiis, & exemptionibus, & libertatibus, in suo pristino, plenario, atque integro robore duraturis. Et quod per quascumque revocationes, cassationes, seu annullationes quarumcumque unionum, annexionum, incorporationum, & approbationum de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, sive locis Ecclesiasticis per nos seu successores nostros Romanos Pontifices, aut eorum aliquem in genere, vel in specie, sub quibusvis verborum formis, vel expressionibus de cetero forsan faciendis, nullum dictæ Congregationi, super unionibus, incorporationibus, approbationibus, & innovationibus, quorumcumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Prioratum, aut aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, per nos, & Sedem prædictam, eidem Congregationi, vel in ejus favorem faciendis, præjudicium inferatur. Sed illæ omnes etiam post revocationes, cassationes, & annullationes prædictas, in suo robore inconcussè persistant, in omnibus, & per omnia, ac si quoad eas, vel ipsarum singulas, aliqua revocatio, annullatio, vel cassatio, nullatenus emanasset: nisi dum, & quando ipsæ super unionibus, concessionibus, & approbationibus, seu donationibus, consecræ literæ in revocationum, & annullationum literis, & constitutionibus, & ordinationibus hujusmodi de verbo ad verbum infererentur, ac in eis specialis, expressa, & individua, de ipsis Monasteriis, & locis, ac Congregatione mentio fieret. Necnon irritum, & inane totum, & quicquid in contrarium quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgentia pro Monachis.

§. 38. Necnon Generali, & aliis Abbatibus, Prioribus, & Monachis, Conversis, Commissis, & Novitiis, presentibus, & futuris, Congregationis hujusmodi, ut eorum devotio amplius propagetur, & eorum animarum saluti uberius consulatur, ut confessores idonei, quos de suorum volun-

De Consecrationibus.

tate Superiorum, aut ipsi Superiores pro libito elegerint, omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & quæ ore confessi fuerint, plenam semel tantum in mortis articulo remissionem eis in sinceritate fidei, unitate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum, canonicè intrantium persistentibus, auctoritate præfata concedere valeant. Sic tamen quod ipsi confessores de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, illam Congregationis hujusmodi personis, prout ad illas pervenerit, per se, vel alios sciendam injungant, quam illi facere prout poterunt omnino teneantur. Quodque singuli ex eisdem personis clerici quam primum concessionis absolutione hujusmodi gaudere voluerint, Septem Psalmos Penitentiales cum Letaniis, & Orationibus consuētis, Conversi vero, & Commissi, aut qui præfatos Psalmos dicere commode non poterint, quinqueagesimam Orationem Dominicam, & totiens Salutationem Angelicam singulis hebdomadis recitare. Idque legitimo cessante impedimento, per annum integrum, etiam si totidem plus minus, ut ex aliqua causa eos dixisse, aut dicere oportere contingeret, profecti, & complere teneantur, occurrente vero impedimento prædicto, & postea cessante quam primum poterint commode impositionem hujusmodi reficiant, & adimpleant. Necnon quod diebus quibus nonnullæ Urbis Ecclesiæ pro stationibus consequendis a Christianis visitari solent, quinque Altaria Ecclesiæ Monasterii, seu alterius loci Congregationis hujusmodi ubi singulos ex eis morari contigerit, aut pauciora si tot ibi non fuerint devote visitando, semelque Psalmum incipientem Miserere mei Deus, &c. apud quodlibet Altare pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ dicendo, eandem indulgentiam, & peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur si ipsas Urbis Ecclesias tunc personaliter visitarent. Si vero aliquis ex personis Congregationis hujusmodi, pro ipsius Congregationis negotiis, aut aliis legitimis causis extra propria Monasteria moram traxerint, ubicumque commodius poterint, totidem Altaria in quacumque Ecclesia cum dicti Psalmi apud quodlibet ex ipsis Altaribus recitatione ut præmittitur visitaverint, & si Conversi sive Commissi forsan dictum Psalmum dicere nescientes fuerint, ter Orationem Dominicam, & totiens Salutationem Angelicam, apud quodlibet Altare hujusmodi recitando, eandem etiam indulgentiam consequantur.

Missam itinere ante diem celebrare possunt. Vid. Concil. Trid. sess. 22. c. 1.

§. 39. Quodque hujusmodi Congregationis Sacerdotes in itinere constituti, aut alia causa subsistente ante diem usque ad nonam inclusive Missam celebrare valeant, motu, scientia, & auctoritate præmissis, de speciali dono gratiæ concedimus pariter, & indulgemus.

§. 40. Volumus etiam quod universæ, & singule personæ quibus causæ auctoritate Tom. III. Par. III.

literarum Apostolicarum delegari possent, dum aut quotiens pro parte Generalis, & aliorum Abbatum, Priorum, & Conventuum, ac Monachorum Congregationis hujusmodi, vel alicujus eorum fuerint legitime requisiti, ad executionem quarumcumque literarum dictæ Sedis conservatoriarum nuncupatarum præfate Congregationi, vel ejus Monasteriis, Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, Conventibus, contra illis inferentes molestias, injurias, gravamina, atque damna concessarum hæcenus, & in posterum concedendarum, perpetuis futuris temporibus procedant, per se, vel alios. Alias juxta eandem conservatoriarum literarum contentiam atque formam, in omnibus, & per omnia, ac perinde si ipsæ conservatoriæ literæ eis a principio directæ, eisque ut quamvis alias conservatores esse non possent illas exequerentur, expresse mandatum, & super hoc concessa facultate fuissent.

Derogatio cōsecrationum.

§. 41. Non obstantibus natalium defectu, ac Picemmen. Concilii, & piæ memoriæ Innocentii IV. contra exemptos editæ, quæ incipit Volentes, & Martini V., necnon Bonifacii VIII., Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, Prioratum, & aliorum Regularium locorum, etiam dictæ Congregationis unitorum, & illorum, ac prædicti, & quorum ipsa unita Monasteria, Prioratus, & loca extiterint Ordinum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis: statuta, & consuetudinibus, privilegiis quoque indulgiis, & literis Apostolicis quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & aliis locis, Capitulis, Conventibus, & personis, etiam motu, & scientia similibus, & cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis concessis hæcenus, & in posterum concedendis, quibus omnibus etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, expressis, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hæc vice dumtaxat eisdem motu, & scientia specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ præfati prædecessores in singulis per eos Congregationi hujusmodi concessis literis voluerunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis hujus Bullæ.

§. 42. Ceterum quia difficile foret presentes literas ad singula quæcumque opportuna loca deferri, motu, & scientia prædictis, volumus, & præfata Apostolica auctoritate decernimus, quod transumptis super presentibus conscribendis manu publici Notarii subscriptis, & sigilli alicujus Curie Ecclesiasticæ impressione munitis, P p ca